

ΦΥΛΑΞ ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, (225)
ὁδοῖς κυκλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν·

ὁδοῖς κυκλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν·
ψυχὴ γὰρ ἠΐδα πολλά μοι μυθουμένη,
“τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὔ; κεῖ τάδ’ εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ’ ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ’ οὐκ ἀλγυνῆ;” (230)
τοιαῦθ’ ἐλίσσω ἦνυτον σχολῆ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίνετα μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ’ ἐνίκησεν μολεῖν @1
σοί· κεῖ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ’ ὄμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, (235)
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

Κρ. τί δ’ ἐστὶν ἀνθ’ οὗ τήνδ’ ἔχεις ἀθυμίαν;
Φυ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γὰρ
πρᾶγμ’ οὔτ’ ἔδρασ’ οὔτ’ εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
οὐδ’ ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. (240)
Κρ. εὔ γε στοχάζη κάποφάργνυσαι κύκλω
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ’ ὥς τι σημανῶν νέον.
Φυ. τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθησ’ ὄκνον πολύν.
Κρ. οὐκ οἶδ’ ἐρεῖς ποτ’, εἴτ’ ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
Φυ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως (245)
θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν

θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύννας κάφαγιστεύσας ἅ χρή.
Κρ. τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
Φυ. οὐκ οἶδ’· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
πληγμ’, οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ (250)
καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ’ ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ’ ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
ὅπως δ’ ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, (255)
λεπτὴ δ’ ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπῆν κόνις,
σημεῖα δ’ οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο. @1
λόγοι δ’ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κὰν ἐγίνετο (260)
πληγὴ τελευτῶσ’, οὐδ’ ὁ κωλύσων παρῆν.
εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
κούδεις ἐναργής, ἀλλ’ ἔφευγε μὴ εἰδέναί.
ἦμεν δ’ ἐτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν (265)
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέναί

τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μήτ' εἰργασμένῳ.
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρᾳ
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν (270)
οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κούχι κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν. (275)
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
Χο. ἄναξ, ἐμοὶ τοι μή τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ' ἢ ξύννοια βουλεύει πάλαι.
Κρ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων, (280)
μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας (285)
ναοὺς πυρώσων ἦλθε κάναθήματα @1

ναοὺς πυρώσων ἦλθε κάναθήματα @1
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοῦ;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοὶ (290)
κρυφῆ, κάρᾳ σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος (295)
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχροῦ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν·
πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν (300)
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, (305)
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου

εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον (310)
τὸ λοιπὸν ἀρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
ἐκ τῶν γὰρ αἰσchrῶν λημμάτων τοὺς πλείονας

ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωμένους. @1

Φυ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; (315)

Κρ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

Φυ. ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνη;

Κρ. τί δὲ ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὄπου;

Φυ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὤτ' ἐγώ.

Κρ. οἴμι' ὡς λάλημα, δῆλον, ἐκπεφυκὸς εἶ. (320)

Φυ. οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

Κρ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρω γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.

Φυ. φεῦ·

ἢ δεινόν, ᾧ δοκεῖ γε, καὶ ψευδῇ δοκεῖν. (323,bis)

Κρ. κόμπσευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ (324)

φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι (325)

φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι (325)

τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

Φυ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι

ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψῃ σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς (330)

σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

Φυ. ἦ δ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ 'ξειργασμένη·

τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; (385)

Χο. ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾶ.

Κρ. τί δ' ἔστι; ποία ξύμμετρος προὔβην τύχη; @1

Φυ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.

ψεύδει γὰρ ἢ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ

σχολῇ ποθ' ἤξιν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ (390)

ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.

ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.

ἀλλ' ἢ γὰρ εὐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ

ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἠδονῆ,

ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,

κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον (395)

κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,

ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.

καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβῶν

καὶ κρῖνε κάξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. (400)

Κρ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;

Φυ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.

Κρ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φής;

Φυ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὄν σὺ τὸν νεκρὸν

ἀπεῖπας. ἄρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; (405)

Κρ. καὶ πῶς ὀρᾶται κάπιληπτος ἠρέθη;

Φυ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,

πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,

πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατεῖχε τὸν

νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὔ, (410)

καθήμεθ' ἄρκων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,

καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὄσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες, @1
ἐγεῖρτι κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι (415)
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφῶς ἀγείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὑλης πεδιάδος, ἐν δ' ἔμεστώθη μέγας (420)
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θεῖαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἢ παῖς ὄραται κἀνακωκύει πικρῶς
ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψῃ λέχος· (425)
οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρα νέκυν,
γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἤρατο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκῆας ἄρδην πρόχου (430)
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χήμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
καὶ τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, (435)
ἄμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἄμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγένοι
ἦδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν @1
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἤσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. (440)

Κρ. σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κἀρα,
φῆς, ἢ καταρνῆ μὴ δεδρακέναι τάδε;
Αν. καὶ φημί δρᾶσαι κοῦκ ἄπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
Κρ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἧ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· (445)
σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἦδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
Αν. ἦδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
Κρ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
Αν. οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, (450)
οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη

οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους,
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὰ γ' ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. (455)

οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθές, ἀλλ' αἰεί ποτε
ζῆ ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὄτου ἴφάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ; @1 (460)

κεῖ μὴ σὺ προὔκρηξας, εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
ζῆ, πῶς ὁδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν (465)
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον <ὄντ'> ἠνεσχόμεν,
κείνοις ἄν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδὸν τι μῶρω μωρίαν ὀφλισκάνω. (470)
Χο. δῆλον· τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς

Χο. δῆλον· τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
Κρ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ (475)
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἄν εισίδοις.
σμικρῶ χαλινῶ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο, (480)
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
ὑβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατεῖ τῆδε κείσεται κράτη. (485)
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμαιμονεστέρα
τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ, @1
αὕτη τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὔν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευῆσαι τάφου. (490)
καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως

καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεύς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις (495)
άλους ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.
Αν. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών;
Κρ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἄπαντ' ἔχω.
Αν. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστον οὐδέν, μηδ' ἀρεσθεῖη ποτέ, (500)

οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφου.

καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιμ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήροι φόβος. (505)

ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἄβούλεται.

Κρ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρας.

Αν. ὀρώσι χοῦτοι· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.

Κρ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδῆ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; (510)

Αν. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.

Αν. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.

Κρ. οὐκ οὐκ ὄμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;

Αν. ὄμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτοῦ πατρός. @1

Κρ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;

Αν. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ καταθανῶν νέκυς. (515)

Κρ. εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

Αν. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.

Κρ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὕπερ.

Αν. ὅμως ὃ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

Κρ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. (520)

Αν. τίς οἶδεν εἰ κάτω ἔστιν εὐαγγὴ τάδε;

Κρ. οὔτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

Αν. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

Κρ. κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει

κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. (525)

Χο. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ρέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. (530)

Κρ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη

Κρ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη

λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον

τρέφων δύ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,

φέρ', εἶπε δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου

φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἴσομῃ τὸ μὴ εἰδέναί; (535)

Ισ. δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,

καὶ ζυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

Αν. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ

οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην. @1

Ισ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι (540)

ξὺμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

Αν. ὦν τοῦργον Ἄιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·

λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

Ισ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. (545)

Αν. μὴ μοι θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἄ μὴ ἴθιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

Ισ. καὶ τίς βίου μοι σοῦ λελειμμένη πόθος;

Αν. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

Ισ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη; (550)

Αν. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γελῶ γ', ἐν σοὶ γελῶ.

Αν. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γελῶ γ', ἐν σοὶ γελῶ.

Ισ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;

Αν. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

Ισ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

Αν. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. (555)

Ισ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Αν. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ἴδομαι φρονεῖν.

Ισ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἴξαρμαρτία.

Αν. θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν. (560)

Κρ. τῷ παῖδέ φημι τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως

ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

Ισ. οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

Κρ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. @1 (565)

Ισ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;

Κρ. ἀλλ' ἦδε μέντοι—μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

Ισ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

Κρ. ἀρώσιμοι γὰρ χιτῶν εἰσὶν γύαι.

Ισ. οὐχ ὡς γ' ἐκείνω τῆδε τ' ἦν ἡρμοσμένα. (570)

Κρ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.

Κρ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.

Ισ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.

Κρ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

Ισ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

Κρ. Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἐμοί. (575)

Ισ. δεδομέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.

Κρ. καὶ σοὶ γε κάμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν

κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρῆ

γυναῖκας εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένας.

φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας (580)

ἤδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.